

A jak se myjete vy?

Zbytečnou kapku vody aby člověk pohledal. Ale stejně nenajde, už několik let. Abych řekl pravdu, je to pro mě velká trýzeň, jako pro člověka pohybujícího se po zahradě, pohybujícího se kolem vody. A přitom si pamatuji doby, kdy několik dní neustále pršelo, až bylo takové vlhko, že mechem a lišejníkem obrůstali línější lidé Tedy asi.

Neboť se mě tedy to sucho už několik let intenzivně týká, někdy až doslova hltám všechny zprávy a informace o počasí a týdny vyhlížím alespoň těch pár milimetrů srážek. Mnohdy marně. Všem je tedy po těch letech snad jasné, že se cosi musí dělat, aby lidstvo nedopadlo jako vyschlá treska. Toto přirovnání příliš nechápu, ale co, nemusím rozumět všemu.

Vzpomněl jsem si však na jeden mírně starší, ale přesto stále aktuální rozhovor s jakýmsi člověkem, kapacitou z oboru navíc plnou selského rozumu, což se cení a čehož ubývá.

Byl to rozhovor rozhlasový a jakási moderátorka kapacitě kladla nejrůznější otázky. Z odpovědí jsme se dozvídali, že je to fakt špatný a fakt jiný, než to bývalo. A pak to přišlo. Při tom globálním filozofování se moderátorka chtěla dozvědět, co ona sama, jako člověk z městského bytu může dělat, aby vodou šetřila. A pan profesor prostě řekl:

„Nemyjte se.“

Pak následovala delší pauza, než bývá zvykem a moderátorka byla očividně zaskočená. Z následujícího hovoru vyplynula poměrně šťavnatá věc. Tedy nyní trochu čísel ... pokud by se každý třetí obyvatel naší země sprchoval třeba 7x týdně, je to roční spotřeba téměř 64 miliard litrů vody. Tedy asi 64 milionů kubíků vody. Pro porovnání: Lipno má asi 12 milionů kubíků vody. Čili denní sprchování třetiny obyvatel po dobu jednoho roku se rovná více než 5 nádržím Lipno. A to mi přijde jako dost vody. Vezměte si tedy, co vody by se ušetřilo, pokud bychom se sprchovali jen obden Víc než 2 a půl Lipna..

Ano, to může udělat každý z nás. Prostě jsme se dost změnili. Za našich mladých let to u nás na vsi bylo tak, že celková očista proběhla jednou za týden, povětšinou v sobotu. Každý den obličej, ruce, zuby, bylo-li třeba, tak i nohy. A nějak mám pocit, že jsme to v pohodě zvládali, i těch nemocí bylo jaksi méně. Tělo si hold dokázalo s mnoha s odpuštěním sajrajty poradit, neboť jsme ho jaksi drželi ve střehu a ne v té dnešní upjatě sterilní čistotě.

Asi je to tak trochu další průvodní jev naší zhýčkané civilizace. Proč si nebrat plnými hrstmi, když je (zatím) kde brát. Ano, spotřeba vody v domácnostech je něco ke čtvrtině celkové spotřeby vody, ale stojí ta více než dvě Lipna za naše mnohdy až zhýralé pohodlí? Já si odpovědět dokážu, ale co těch 3,5 milionu sprchujících se denně?

Je mnoho věcí, které jsme si kdysi nedokázali představit. Ale pokud půjdeme současným tempem, budeme ještě čubrnět. Na závěr ještě jeden výpočet. Pokud jde každý občan naší země jednou za den s velkou tíhou na WC, spotřebujeme ročně k tomu spláchnutí dvě Lipna nádherné, povětšinou pitné a nákladně upravované vody. Dobrý, což?

Ale ne, nehlásám žádný návrat do pravěkých jeskyní, ale pokud se sebou něco neuděláme, bůh ví, zda nás to tam nakonec nedožene.

Luděk Lopour